

13 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022

† Κυριακή Α' Νηστειῶν.

(ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ).

«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843).

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως (†846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἱερομάρτυρος (β' αἰ.).

ᾠχος πλ. α'. Ἐωθινὸν ε'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. α' Κε δ

Κε
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Κε
ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον

εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι-θ

Την α α χραν τον ει κο να σθ προ σκυ νθ μεν α
 γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η
 μων Χρι στε ο Θε ος βθ λη σει γαρ ηυ δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς
 ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχθρθ ο θεν ευ χα
 ρι σω σβω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τη ρη μων πα ρα γε νο με νος εις το σω σαι
 τον κο ο ο σμον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα

τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
 Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
 Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Τ^{Κε} ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σωμεν την
 τα φην την α γι αν υ υμνοις τι μη σωμεν και την
 α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σωμεν ο τι συ νη
 γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
 κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και
 τοις εν Α δηφωσ α νε τει ει λε

Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω

σας τον θά να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε
κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με
και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε} αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευτος
χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις Σε
χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με η
τε κου σα εν σα ρ κι τον ποι η την σου και θε ον
πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ μνου ουν
των και προ σκυ νη ζων των τον το κο ον ος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κ^{Κε} υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ο Πε
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα

γω ω ω ε δει λι α σα⁹ λη στης ε θε ο λο γη
σε κα γω ηρ νη σα μην σε⁹ α ρα κα λε σεις με
του λοι που μα θη την²² η πα λιν δει ξεις με α λι
ε α βυ θου⁹ αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε
ος και σω σο ον με⁹

Δόξα.

Κ^{Κε}υ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων⁹ και λογ χη την πλευ ραν
σου ε ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον²² τα φην δε
κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α
νε ε ε στης τρι η με ρος⁹ ε δρα μον γυ ναι κες
ι δει ει ν σε²² και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο
λοις την ε γε ρ σιν⁹ υ πε ρ υ ψου με νε Σω τη ρ ον υ
μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο
ξα α σοι⁹

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α^{Κε}πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α⁹

η της Ευας την λυυπην χαροποιησασα
α νυ μνου μενοι πστοικαι προσκυ νου μεν σε ο τι α
νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας και νυν δυ
σω πει α πα αυ στως πα νυ μνη τε πα να γι ι
α εις το σω θη ναι η μας

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ ς Κε ρ

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Αγγελων ο δη ημος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε εστη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Αι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z z} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' z z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v'} ²² A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u (δεις) ^q

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v'} ²² A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ^u ^q

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἄγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω

τη ηρμου ρυ σαιμου την ψυ χην εκ γλω σσης δο λι ι

ι ι ας ^u ^q

T οισ ε ρη μι κοις ζω η μα κα ρι α ε στι

θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις ^u ^q ^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^u ^q Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των ^χ

αι ω νων α μην ^{u q}

A γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα
τα ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις ^{u q} αυ το κρα
τες γαρ ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ
στως ^{u q}

Ἀντίφωνον Β

E ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε
κει ει σε ^{v 22} ο θεν βο η η θει α η κει ^{u q}

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη ^{v 22} σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω ^{u q} ^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^{u q} και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν ^{u q} συ
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας ^{u q}

Ἀντίφωνον Γ'

Επι τοις ειρηκοσιμοις εἰς τὰς ἀυλάς προ
σβώμεν Κυρίου ἰουχάρας πολλῆς πλησθεῖς χάσ
α
να πεεεεεμπω

Επι οἰκονομαβιδταφοβερατελεσι
ουργειται πυρ γαρ ἐκεῖ φλεεγον ἀπαντα ἀισχρο
ο ο ον νουν

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι Και νυν και ἀει και εἰς τοὺς αἰ
ωνων ἀμην

Αγιω Πνευματι ζωαρχικη ἀξι
α ἐξ ου πανζων ἐμψυχουται ὡς ἐν Πατρι
α ματε και Δο ο ο ο ο γω

Προκείμενον.

Αναστηθι Κύριε ο Θεο ο ος μου
συ βασιλευ εἰς τοὺς αἰωνας

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κεδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἔκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγινῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κριμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἀγχι σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθραὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακένας, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς

γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὐκ ἔπορευόντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδ ε γ α ρ α λ η η η η
θ ει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα

και αι τα κυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι 6
πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να 6

Α πο ζρε ψον το προ σω πον σα πο των α
μαρ τι ων μ 6 και πα σας τας α νο μι ας μ ε ξα λει
ψον 6

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος 6 και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ

Μη αποριψης με απο τω προσωπσσ και
το Πνευμα σσ το αγιον μη αντα νελης απ ε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σσ και πνευματι η γεμονικωστη ριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σσ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μδ αγαλλιασεται η γλωσσα μδ την
δικαιοσνησσ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομα μδ αναγγειλη την αινεσιν σσ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Η υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^θ

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σθτην Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^θ

Τ ο τε α νοι σθσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς ^Δ και ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ χ

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

ᾠχος πλὴ Νη ρ

Δ ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω ^θ και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ^ν ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον οσ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω οσ ε ε λε ε ε ε ει

K αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι ω ω ω ω νω ων α α μην

T ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μη ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

E λε η σον με ο θε ος κατα το με γα

ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μ

Τ α πλη η η η θη των πεπρα αγ με νων μοι

δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α

αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το

ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σθ ως ο

δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον

με ο Θε ος κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο

ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυσθείς, Ζωοδότα ἀπτώτως·
καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστέ ἀνασχόμενος,
ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ
Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαὶν πᾶσιν,
ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασιν.

**Ὁ τοῦ Τριωδίου, εἰς στί, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Σήμερον εὐσεβίης θεοφεγγέος ἤλυθεν αἴγλη.**

Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὡς
θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Χριστέ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὁ τὴν
ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος! (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμέραν χαρμονικὴν θεόφρονες, δεῦτε τελέσωμεν· νῦν Οὐρανὸς
εὐφραίνεται καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν
συστήματα, διαφερόντως ἐορτάζοντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα
μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἔνωσιν· καὶ τὸν Θεὸν
αἰνέσωμεν, τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Δόξα.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον, τὰ νικητήρια, θεοκινήτῳ νεύσει καὶ
βουλῇ, Μιχαὴλ Θεοδώρας τε, τῶν εὐσεβῶς τῆς Πίστεως,
ἀντεχομένων Βασιλέων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον, σαφῶς αἰρέσεων· τὸν γὰρ
Ναὸν σου Πάναγνε σεμνή, ἐν Εἰκόσι κοσμούμενον, πανευσεβῶς
θεώμενοι, νῦν πανιέρως ἀγαλλόμεθα.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας
ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ
φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ

τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Τριωδίου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν, αἰρετικῶν νῦν ἡ ὄφρυς αἴρεται· ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις, τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐκράτυνε. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον, δρόσον ἡμῖν ῥανάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐήχως αἱ μυστικάι, τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες, ὑπερφυῶς βοάτωσαν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Δόξα.

Ἦμνήσωμεν τὸν Χριστόν, τὸν ἀναδείξαντα ἡμῖν Ἄνασσαν, θεοσεβῆ φιλόχριστον, σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σκηηνὴν σου τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ πιστοὶ Πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι, νῦν καταυγασθῆναι δεόμεθα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κρᾶζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἔρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαία τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Χορὸς Ἀγγελικὸς ᾠχὸς $\frac{4}{9}$ Πα ρ

T ἡν θειαν μορφην εν Ει κονι τυ πω ον τες
την Γεννησιν Χριστε α ρι δη η λωσ βο ω μεν τα θαυμα
τα τα Αρρητα την εκ ε σι ον Σταυρωσιν ο θεν
δαι μονες α πο δι ω κον ται φο ο βω και κα κο
δο ξοι εν κα τη φει α θρη ν ε σιν ως τ ε των συμ με
ε το ο χοι

Δόξα. Ἔτερον.

M ορ φας των Προφη των Α πο στο λων τα ει ει δη
Μαρ τυ ρων ι ε ρων και Α γι ων α πα αν των Ει κο
νας και μορ φω μα τα ι ε ρω ως ω ρα ἱ ζε ται
Νυ μ φι ε δε τ ε νο η τ ε και της Νυ υμ φης α γλα
ἱ ζε ται ταις νο ε ραις α γλα ἱ ἱ αις η μη τη ρ η

α α ν ω Σ ι ω ν π
9

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῖς ποθωσθε Σεμνητην ἀγιαν Εἰκοονα
τιμωσικαιθευ αληθησε Μητεερα συμφω
νωσκαταγγελισι καιπιστω ωςπροσκυνησισεφυ
λαξφαναηθη καικραταιααπροστασιια
ποτρεπασαπανδυσχερεςπορωτςτωνωςπαν
ταισχυυςυςααα

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἄλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, * ἔργω καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς Οἰκονομίας μυστήριον, πάλαι Προφῆται θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς, τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν, τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμψεως. Γνωσιν οὖν θεῖαν δι' αὐτοῦ λαβόντες, ἓνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκομεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν Πίστιν, ἐν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἄλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, * ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†846)

Στίχ. Νίκης έορτήν ή πόλις, Νικηφόρε,
Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου νικηφόρου.

Χοῦς τρισκαιδεκάτη Νικηφόρου ἄστῃ ἐσήχθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πουπλίου, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν. (~†161-180)

Στίχ. Στολὴν ἔβαψας αἱμάτων ρείθροις, μάκαρ,
Καὶ λαμπρὸς ὤφθης νῦν Κυρίῳ ἢ πλέον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀφρικανοῦ, Πουπλίου, καὶ Τερεντίου, τῶν ἐν Καρθαγένῃ, ὧν ἡ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ Παυλοπετρείῳ. (†250)

Στίχ. Συμάρτυρας τρεῖς, ὧν διὰ ξίφους τέλος,
Ἴσα στεφάνοις τοῖς ἰάμβοις χρὴ στέφειν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἄβιβος ἐξ Ἑρμουπόλεως, λίθῳ προσδεθείς, καὶ ἐν ποταμῷ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Βληθεὶς Ἄβιβος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ,
Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετώδη τοῦ βίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ ἁγία μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζομένη, τελειοῦται. (δ' αἰ.)

Στίχ. Μάστιξ τὸ τύπτον· σὰρξ τὸ πάσχον, Χριστίνης.
Χριστοῦ χάριν χέουσα κρουνοὺς αἱμάτων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαρίου, ἐπισκόπου Σεβαστείας τῆς Σαμαρείας, ἐνὸς τῶν τῆς (318) θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325).

Στίχ. Τὸν ἐκ Μαρίας, Μάριε, Θεὸν Λόγον,
Ἵμοούσιον ἔφης Πατρὶ ἀνάρχῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐφρασίας τῆς ἐν τῇ Θηβαΐδι. (ε' αἰ.)

Στίχ. Θηβαῖς εὐφράνθητι ἐν ὕμνοις χαρμοσύνοις
Εὐφρασίαν ἄδουσα ἀεὶ εὐφραينوμένην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λεάνδρου, ἐπισκόπου Σεβίλλης τῆς Ἰσπανίας. (†596)

Στίχ. Λεάνδρος φανεὶς στύλος Ὁρθοδοξίας,
Ἵπόσα στέφη εἴληφεν ἐκ Κυρίου!

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου τοῦ Σαββαΐτου. (†797)

Στίχ. Ἐκτισε Θεὸς καρδίαν καθαρὰν σοι,
ὦ ἄσκητὰ Θεόκτιστε, Λαύρα ἁγίου Σάββα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων ὁσιομαρτύρων Ῥαμίρου (**Ramirus**) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν τῇ μονῇ Ἀγίου Καλυδίου ἐν Λεὸν (**Leon**) τῆς Ἰσπανίας. (~†554 ἢ 630)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Μοχοεμόκου (**Mochoemoc, Pulcherius**), κτίτορος ὁμωνύμου μονῆς (**Liath-Mochoemoc**) ἐν Ἴρλανδίᾳ. (~†656)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Κεβόκου (**Kevoca, Quivoca**), τιμωμένου ἐν Κύλη (**Kyle**) τῆς Σκοτίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Γεράλδου (**Gerald**), ἡγουμένου τῆς μονῆς Μάυο (**Mayo**) ἐν Ἴρλανδία. (†731)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀνσοβίνου (**Ansovinus**), ἐπισκόπου Καμερίνου (**Camerino**) ἐν Ἰταλία. (†816)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἑλδράδου (**Heldrad**), ἡγουμένου τῆς μονῆς Νέου Ῥήγγματος (**Novalesa**) ἐν Ἰταλία. (†842)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ῥοδερίκου (**Rudericus**) ἱερέως καὶ Σολομῶντος, τῶν ἐν Κορδοῦη (**Córdoba**) τῆς Ἰσπανίας. (†857)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γαβριὴλ τοῦ Ἰβηρος, τοῦ ἀνασύραντος ἐκ τῆς θαλάσσης τὴν σεβασμίαν καὶ θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Πορταίτισης ἐν Ἀθῶ. [ὄρα καὶ 13 Μαΐου] (†μετὰ τὸ 1004)

Στίχ. Χαίρέ σοι ἄρχον Γαβριὴλ καὶ Γαβριὴλ ὁ Ἰβηρ,
ἄδουσι, Πορταίτισσα, τῇ θεία σου εἰκόνι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ κοίμησις τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ὑπομονῆς, τῆς Παλαιολογίνης, μητρὸς γενομένης τοῦ ἠρωϊκῶς ἀγωνισαμένου ἐν ταῖς ἐσχάταις ὥραις τῆς Βασιλευούσης ἐθνομάρτυρος Κωνσταντίνου ΙΑ' τοῦ Παλαιολόγου. (†1450)

Στίχ. Στέμμα καταθέσσα ἀνάκτων κάτω,
Στέμμα εἴληφας, Ὑπομονή, ἐν πόλῳ.

*

[ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ]

[**ΕΝ ΛΕΥΚΑΔΙ**] Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ νῆσος Λευκάς εὐχαριστήριον πανηγυριν ἄγει ἐν τῇ μονῇ Παναγίας Φανερωμένης, εἰς ἀνάμνησιν σωτηρίας τοῦ λαοῦ ἐκ φοβεροῦ σεισμοῦ κατὰ τὴν 13ην Μαρτίου τοῦ ἔτους 1938.

Στίχ. Σεισμοῦ σφθεῖσα νῦν ἡ Λευκάς τὸν αἶνον
Μητρὶ σωσάση κερνᾶ μετ' εὐφροσύνης.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ πρώτη τῶν Νηστειῶν, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, γενομένης παρὰ τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Στίχ. Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους Εἰκόνας,
Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Ἦ ἀπαράλλακτος Εἰκὼν τοῦ Πατρός, πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου Ὁμολογητῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Α' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν
(Τῆς Ὁρθοδοξίας)

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

Θ^{B8} α λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε λα γος α
 βρο ο χοις ι χνε σιν ο πα λαι ος πε ζευ σας Ι σρα
 ηλ σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι του Α μα ληκ
 την δυ ναμιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

ὠδὴ γ'

Ε^{B8} υ φραι νε ται ε πι σοι η Εκ κλη σι α σου Χρι
 στε κρα ζουσα σου μου ι σχυς Κυ ρι ε και κα τα φυ
 γη και στε ρε ω μα

ὠδὴ δ'

Ε^{B8} παρ θε ντα σε ι δου ου σα η Εκ κλη σι
 ι α ε πι Σταυ ρου τον Η λι ον της δι και ο συ
 νης ε στη εν τη τα ξει αυ της ει κο ο τως κραυ γα
 ζουσα δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Σ υ Κυ ρι ε μου φως εις τον κο σμον ε λη λυ υ
θας φως α γι ον ε πι στρε φον εκ ζο φω δους
α γνοι οι αστους πι στεια νυ μουντα σε

ὠδὴ ς΄

Θ υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ε ως Κυ ρι
ε η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων
λυ υ θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον εκ της
πλευ ρας σου ρευσαντι αι μα τι

ὠδὴ ζ΄

Ε ν τη κα μι νω Α βρα μι αι οι Παι δεσ τη Πε ρ
σι κη πο θω ευ σε βει ασ μαλ λον η τη φλο γι
πυρ πο λου με νοι ε κραυ γα α ζον ευ λο γη με
νος ει εν τω Να ω της δο ξησ σου Κυ ρι ε

ὠδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χ ει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον των
χα σμα τα εν λα ακ κω εφ ρα ξε πυ ρος δε δυ να

μιν εσ βεσανα ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι οι ευ
 σε βει ας ε ρα σται Παι δεσ κραυ γα ζον τες ευ λο
 γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο
 ο ον

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1
 Με γα λυ νει η ψυ χη μᾶ τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μᾶ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μᾶ

T
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δα λησ αυ τᾶ ι δα γαρ α πο τᾶ νυν μα
 κα ρι ὀ σι με πασαι αι γε νε αι

T
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Χ** **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νυ ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλτ ς εν τας ε ξα πε στει λε κε
νυ ρς

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
 ξο^ρ τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ^M την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^Β την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^Β

ὠδὴ θ'

Λ^Β ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ α λα
 ξευ του σου Πα ρθε νε^Π α κρο γω νι αι ος ε τμη
 θη Χρι στος^Β συ να α ψας τας δι ε ζω σας φυ υ
 σεις δι ο ε πα γαλ λο με νοι σε ε Θε ο το κε με
 γα λυ νο μεν^Β

Λ^Β ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ο ο ρους^Δ εξ
 α λα ξευ του σου Πα αρ^Μ θε ε ε νε ε^Π α κρο γω
 νι αι ος ε ε τμη η θη η η Χρι ι ι στο ος^Π
 συ να α α α ψας τα α ας δι ε ε στω
 σα ας φυ υ υ σεις^Δ δι ο ο ο ε πα
 γα αλ λο ο ο ο ο με ε ε ε νοι^Δ σε ε Θε

ο το ο κε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ε'.

Ἦχος Δι-θ

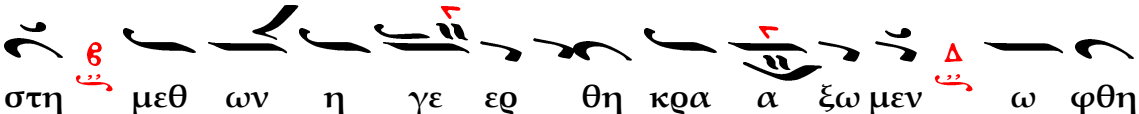

H ζω η και αι ο δο ος Χρι στος εκ νε ε

κρων τω ω Κλε ο ο πα και τω Λου κα α συ

νω ω δευ σεν οις περ και ε ε πε γνω ω σθη εις

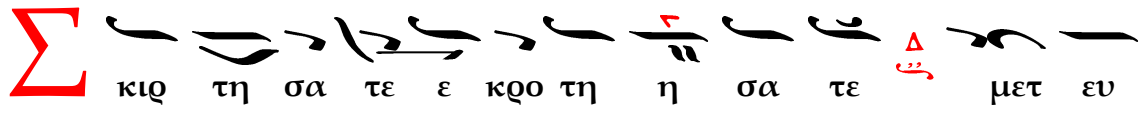
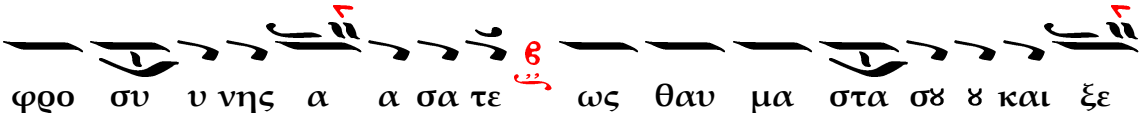
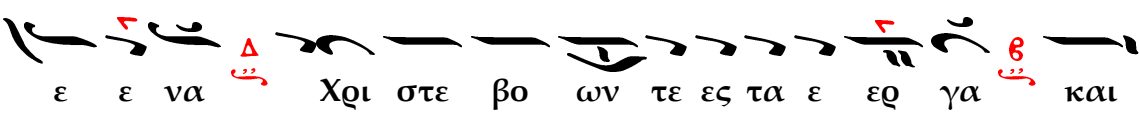

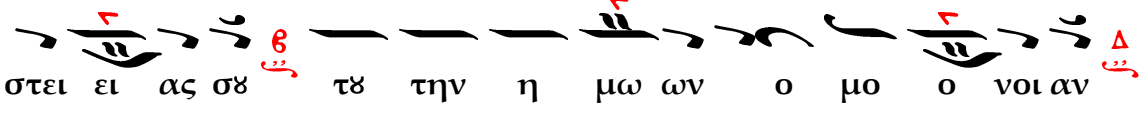

Εμ μα ρς κλω ων τον α αρ τον ων ψυ χαι και αι

καρδι ι αι και ο με ναι αι ε τυ υγ χανον

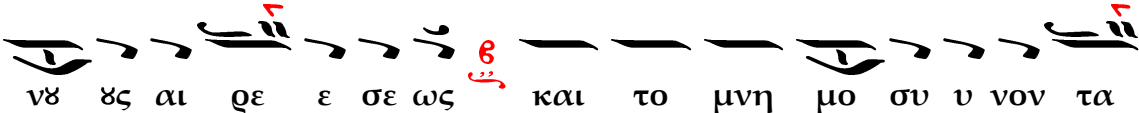

 ο τε τϷ τοι οἰς ε λα α λει εν τη ο δω ω

 ω και γρα φαις ηρ μη νευ εν α α υ πε ε

 στη μεθ ων η γε ερ θη κρα α ξω μεν ω φθη

 τε και αι τω Πε ε τρω

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ.

Σ κιο τη σα τε ε κρο τη η σα τε μετ ευ

 φρο συ υ νης α α σα τε ως θαυ μα στα σϷ και ξε

 ε ε να Χρι στε βο ων τε ες τα ε ερ γα και

 τις ι σχυ σει ε εξ ει πειν Σω τερ τας δυ υ να

 στει ει ας σϷ τϷ την η μω ων ο μο ο νοι αν

 και συμ φω νι α αν εις μι ι αν ε νω σαντος Ε

 εκκλησι ι αν

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ρ ομ φαι αι νυ υν ε ξε ε λι πον της δυ σμε

 νϷ Ϸς αι ρε ε σε ως και το μνη μο συ υ νον τα

 α αυ της ε ξη φα νι σθη η μετ η η χϷ τον

γαρ Να ο ον σα Πα α να γνε παν ευ πρε πω ως
 θε ω ω μενοι κε κο σμη με ε νον χα α ρι σι
 των σε βα σμι ω ων Ει κο ο νων χα ρας πλη ρα
 με ε θα πα αν τες

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πά Πα ρ

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
 α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
 νει τε τον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου
 ου ρα α ανων αι νει τε αυ το ο ον εν τοι
 οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω
 θε ε ω

Α ι νει ει ει ει τε αυ τον πα α αν τε ες
 οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει
 ει ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α
 μει εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ

τ ε

Κυ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο

των πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες ε εκ του ου

μνη η η η μα α α τος κα θως ε τε χθης

εκ της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνω σαν πως

ε σα αρ κω ω ω θης οι α σω ω μα τοι οι σου ου

Α α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησ θοντο πο

τε α νε στης οι φυ λασ σοντες σε στρα τι ι ω ω ω

ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρεν

νω ω ω σι πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα

τοις προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μν υ στη η η

ρι ι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ

αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ εν

στε ρε ^χ ω μα τι της δυ να με ως α α αυ

^π τδ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν

τρι ι ι ψας ^π και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος

α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α ^{Κε} ^π εις μαρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου

τα φη η η ης σου ^{Πα} ^π και προ η γες εν τη Γα α λι ι

λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου

ου με ε ε ε νος ^π με γα σου το ε λε ος α κα

τα λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η μας ^Δ

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε ^Δ

αὐτὸν ^Δ κα τα το ^χ πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τδ ^π

Κ^{Πα} υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι

το ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χριστον τον δι

η μα α ας πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι

ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η

με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι

σθε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

Κυ ρι ι ε ωσ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του ου τα α α α α φου ου τως ει σηλ θες και των

θυ ρων κε κλει σμε νων προ ος τους Μα α α θη τα α α

ας σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ

^{Κε}
 πη νε εγ κας ^u ως υι ος δε ε τουου Θε ε ου ου κο
^{Πα}
 σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας ^u με γα
 σουτο ε λε ος α κα τα λη πτε Σωτηρ ε λε η σον
 η η μας ^Δ

Καὶ τοῦ Τριωδίου Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ·
 αι νει τε αυ

τον εν χορ δαισ και ορ γα α α νω

Εν σοι νυν α γα λλε ται η Εκ κλη σι α φι λαν

θρω πε τω Δε σπο ο τη και κτι στη αυ της τω τα αυ

την θε λη μα τι θε ο προ πε στα α τω εξ ει δω

λων πλα α νης λυ τρω σα με νω και σου τω αρ μο

σα με ε νω τι μι ω αι μα τι φαι δρωσ α πο

λαμ βα νσ σα την ι ε ραν α να στη λω σιν των

ει κο ο νων και χαι ρσ σα σε υ μνει και δο ξα ζει πι

στωσ

Στίχ. Γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

πα σα πνο η αι νε σα α
τω ω τον Κυ ρι ον

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται...

Στίχ. Δ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου

μη
ε πι λα α θη των πε νη των σθ εις τε λος

Σ αρ κος το εκ τυ πω μα Ἀ να στη λεν τες σθ

Κυ ρι ε σχε τι κω ως α σπα ζο με θα το

με ε γα μυ στη ρι ον της οι κο νο μι ι ας της σης

εκ δη λεν τες ὅ γαρ δο κη σει ως φα σιν οι θε

ο μα α χοι παι δες τῶ Μα νεντος η μιν ω φθης φι

λαν θρω πε αλλ α λη θει α και φυ σει σαρκος δι

αυ τῶ ὅ α να γο με νοι προς σον πο ο θον και ε ρω

τα

Στίχ. Ε'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου

δι
η γη σο μαι πα αν τα τα θαν μα σι α σθ

Η με ρα χαρ μο συ νος και ευ φρο συ νης α
 να πλεως πε φα νε ε ρω ται ση μερον φαι δρο ο
 της δογματων γαρ των α λη θε στα α των α στραπτει
 και λα αμπει η Εκ κλη σι α τς Χρι στς κε κο
 σμη με ε νη α να α στη λω σε σιν Ει κονων των
 α γι ων νυν εκ τυ πω μα των και λαμ ψε σι και
 ο μο ο νοι α γι νε ται των πι στω ων θε ο βρα βευ
 τος

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Μ ω σης τω και ρω τη η ης ε ε εγκρα α τει
 ει ει ας Νο μο ον ε δε ε ε ε ξα α α α
 το και λα ο ο ον ε ε ε ε πε ε σπα α α
 α α σα α α α το Η λι ι ας νη η στε ε ευ
 σας Ου ρα α νης α πε ε κλει σε ε τρεις δε Παι

αι δε ες Α α α βρα α α μι ι αι αι οι τυ ραν
 νον πα ρα νο ο μου ου ουν τα α δι α νη στει ει
 α α ας ε νι ι κη η η η σαν δι αυ της και η
 μας Σω τηρ α α ξι ι ω ω ω ω σον της α να
 στα α σε ε ως τυ χειν ου τω ω βο ω ω ω ω ν
 τας α γι ο ο ος ο Θε ε ος α α γι ο ο ος
 ι σχυ υ ρος α γι ο ος α θα α α α να α α
 α τος ε λε ε η σο ον η η η μας

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πάφ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
θρω ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
α την μεγα α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι
ας του κο ο σμ^{u q}

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων^{v' 22} ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας^{u q}

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος
Κυ ρι ος^{v' 22} Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην^{u q}

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε^{v' 22} και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να^{v' 22}
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος^{u q}

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων^{v' 22} και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα Σε (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ

τον Σοι

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος

μου

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε

A γι ος ο Θε ος ^{ν' 22} A γι ος Ι σχυ ρος ^{ν' 22} A γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q̇ (τρεις)}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{u q̇}

K αι νυ υν και α ει ^{ν' 22} και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^{u q̇}

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q̇}

Ἄσματικόν. ^χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{ν' 22} A α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{u q̇} A γι ος A α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας ^{u q̇}

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων
κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἱ. ναοῦ, ὁ τε ἱ. κληρὸς καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἅπαξ τὸν ἱερὸν ναόν, τῶν κωδῶνων αὐτοῦ χαρμοσύνως κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἐκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

Ἦχος Δι-θ

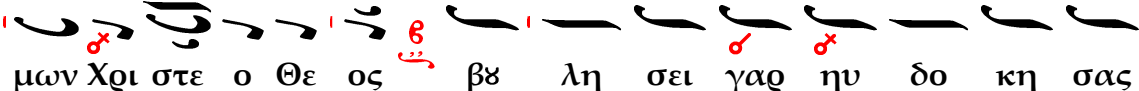
Την ααχραντον ει κονα σθ προσκυ νθ μεν α
 γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η
 μων Χρι στε ο Θε ος βθ λη σει γαρ ην δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς
 ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχ θρθ ο θεν ευ χα
 ρι ζω σβω ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμον

τὸ τέλος: εις το σωσαι τον κο ο ο σμο ο ο ον

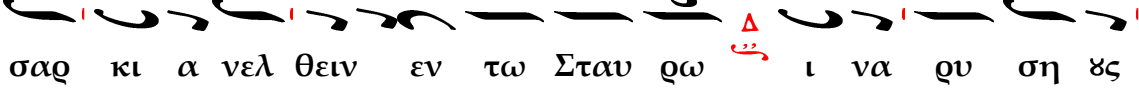
- α) Ἐν τῇ νοτιά πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.
- β) Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.· οἱ χοροὶ «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις».
- γ) Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

Ἦχος Δι-θ

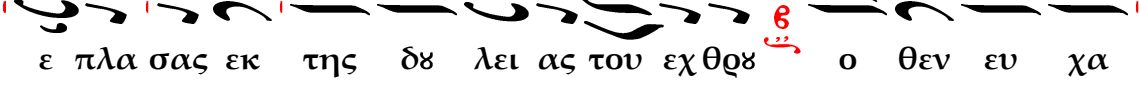
Την ααχραντον ει κονα σθ προσκυ νθ μεν α
 γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η

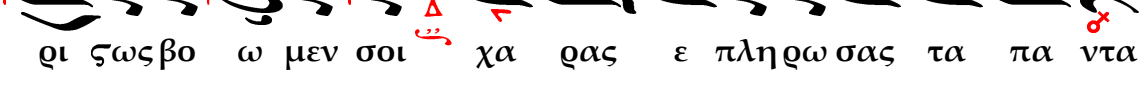
 μων Χρι στε ο Θε ος βε λη σει γαρ ηυ δο κη σας

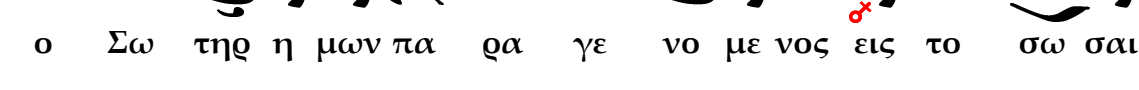
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς

 ε πλα σας εκ της δε λει ας του εχθρ ο θεν ευ χα

 ρι ζωσβο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα

 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι

 τον κο ο ο σμον

τὸ τέλος:

 εις το σωσαι τον κο ο ο σμο ο ο ον

δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέα) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «Ἵπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» κ.λπ., «Ἐπάκουσον ἡμῶν» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἢ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἐξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ:

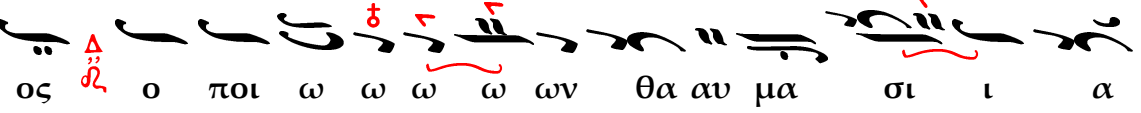

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθῆτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

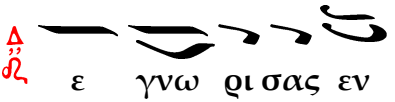

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ΄.

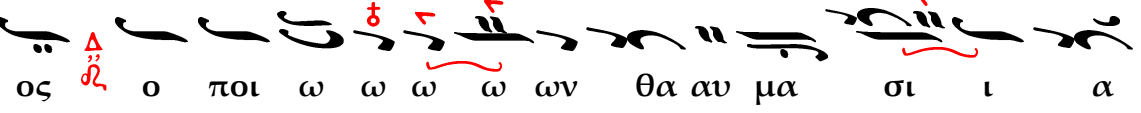

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

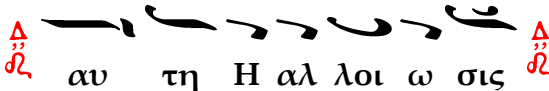
Ὁ χορὸς «Ἀμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἱ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς Θεὸς μέγας».

Ἦχος γαϛ Ϝα ϕ

Τ
ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

ε ος η μω ων σου ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

ος ο ποι ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α

μο ο ο νο ος

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου·
ε γνω ρι σας εν

τοις λα οι οισ τη ην δυ υ να μι ι ιν σθ ς

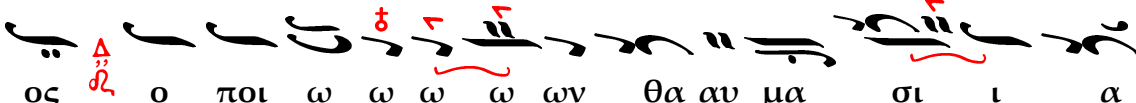
Τ
ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

ε ος η μω ων σου ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

ος ο ποι ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α

μο ο ο νο ος

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αυ τη Η αλ λοι ω σις

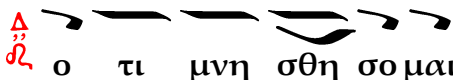
 της δε ξι α ας τϵ ϛ Υ ψι ι ι στϵ ϛ

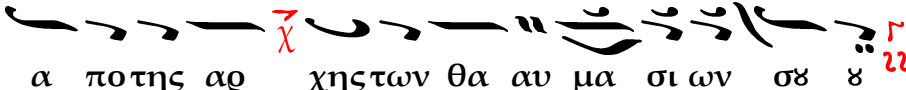
T ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

 ε ος η μω ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

 ος ο ποι ω ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α

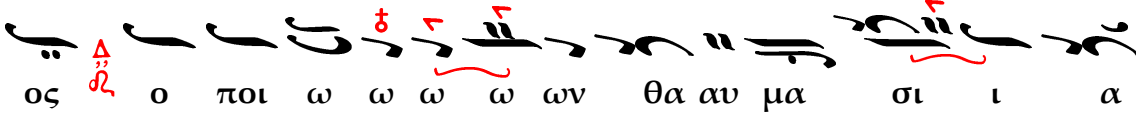
 μο ο ο νο ος

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ο τι μνη σθη σομαι

 α ποτης αρ χηστων θα αυ μα σι ων σϵ ϛ

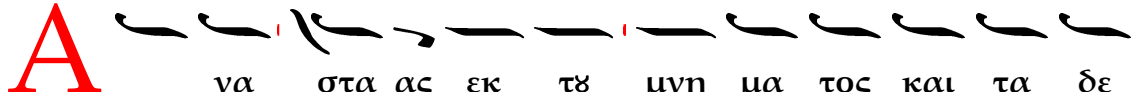
T ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

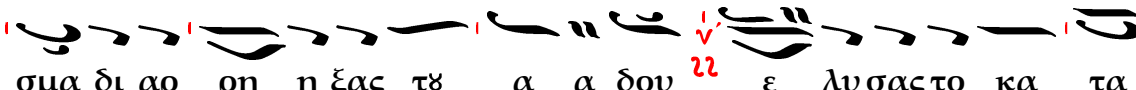
 ε ος η μω ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

 ος ο ποι ω ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α

 μο ο ο νο ο ο ος

Ἦχος Κε ϕ

A να στα ας εκ τϵ μνη μα τος και τα δε

 σμα δι αρ ρη η ξας τϵ α α δου ε λυσαστο κα τα

κρι μα τᾶ θα να τᾶ Κυ ρι ε⁹ πα αν τας εκ των πα
 γι ι δων τᾶ εχ θρα ρυ σα μενος⁹ εμ φα νι σας σε
 αυ τον τοις Α πο στο λοις σου⁹ ε ξα πε στει λας αυ τᾶς
 ε πι το κη ρυ γ μα⁹ και δι αυ των την ει ρη νην πα
 ρεσ χεσ τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ε λε
 ε ε ε ε ε⁹

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον⁹
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον⁹
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον⁹
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον⁹
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον⁹
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον⁹

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}ε

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^πρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. (Ἐκλογή).

ᾠχος Δι-θ.

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ἦβ΄ 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ἦβ΄ 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; (ρϵ΄ 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. (ρϵ΄ 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. (ρς' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. (ρς' 32)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ'. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (λβ' 18)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ'. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. (ρα' 21)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τὰς αἰ ὡ ναστῶν αὶ ὡ
νων ἀ μὴν

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων καὶ κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει
παρ θε νος Μα ρι ι ας α τρεπτῶσε νανθρω πη σας
σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τῶ θα
να τον πα τη η σας εις ὧν της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι καὶ
τῶ Ἀ γι ῳ Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. (ξή' 35)

Στίχ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Στίχ. γ'. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.
(κθ' 13)

Την ααχραντον ει κονα σδ προσκυ νδ μεν α
 γα θε αι τδ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σματων η
 μων Χρι στε ο Θε ος βδ λη σει γαρ ηυ δο κη σας
 σαρκι ανελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ςς
 ε πλα σας εκ της δδ λει ασ του εχθρδ ο θεν ευ χα
 ρι σωσ βο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμον
 τὸ τέλος: εις το σωσαι τον κο ο ο σμο ο ο ον

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δε ευ τε προσκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ασ Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ασ εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος π̄ ρ̄ Κε δ

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι ^{ϛ̄ ρ̄} τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^{ϛ̄ ρ̄} ο τι
 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι ^{ϛ̄ ρ̄} και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ^{ϛ̄ ρ̄}

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ρ̄ Δι θ

Τ ην α α χραν τον ει κο να σθ προ σκυ νθ με να
 γα θε ^Δ αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η
 μων Χρι στε ο Θε ος ^θ βθ λη σει γαρ ην δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ^Δ ι να ρυ ση ρς
 ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχθρθ ^θ ο θεν ευ χα
 ρι ς ω σβο ω μεν σοι ^Δ χα ρας ε πλη ρω σας τα πα ντα ^θ

ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
τον κο ο ο σμον

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τς κο ο ο σμ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

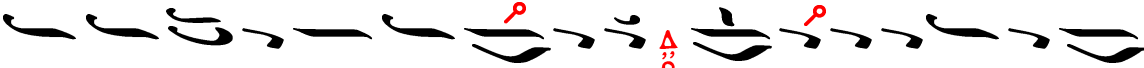
Ἦχος Δι-θ.

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαιλα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

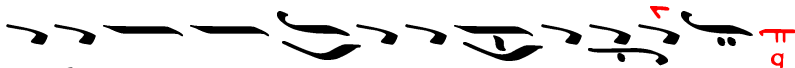
Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο

 ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι ^Δδο ο ξα τω ε νε ρ γϛ

 ντι δι α σϛ πα σιν ι α α μα α τα ^π9

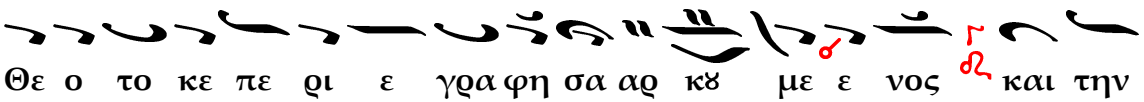
Δόξα.

Κοντάκιον Κυριακῆς Ὁρθοδοξίας.

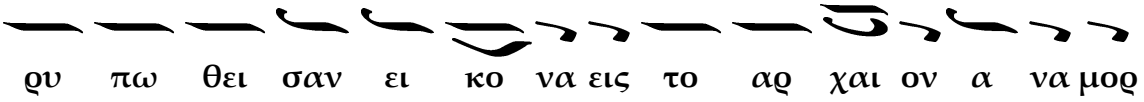
Ἦχος ^πΔ Γα ρ

Ο α πε ρι γρα πτος Λο γος τϛ Πα τρος ^Δ9 εκ σϛ

 Θε ο το κε πε ρι ε γρα φη σα αρ κϛ με ε νος ^ρ2 και την

 ρυ πω θει σαν ει κο να εις το αρ χαι ον α να μο ρ

 φω ω σας ^Δ9 τω θει ω καλ λει συ γκα α τε μι ι

 ξεν ^ρ2 αλλ ο μο λο γϛν τες την σω τη ρι ι αν ^Δ9

 ερ γω και λο γω τω την α νι στο ο ρϛ ϛ ϛ μεν ^ρ2

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

(Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἄκαθίστου).

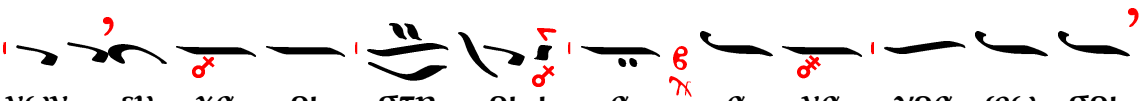
Ἦχος ^πΔ Νη

Τ ^{Νη} η υ περ μα α ^{Πα} χω ρα α τη γω τα νι κη

 τη ρι ι ^ρ2 α ^β7 ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει

 νων ^ρ2 ευ χα ρι στη ρι ι ^ρ2 α ^β7 α να γρα φω σοι

Πα
 η πολι ις ος Θε ο το κε νδ αλλ ως ε ε χθ
Νη
 σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον βχ εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον Δι ι να
 κρα ζω ω σοι Νη χαι ρε Νυ υμ φη Δι Α νυ υμ φε ευ χ
 τε ε ε ε ε ε Νη νδ

Τρισάγιον Κυριακου Ιωαννιδου του "Καλογηρου".

Ἦχος π̄ ή Πα ϕ

Α μη η η η ν Α γι ος ο Θε ε ε ος νδ Α α
 γι ος Ι σχυ υ υ ρος νδ Α γι ι ο ος α α θα
 α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η η σον η η
 η μας π ρ

Τò τρίτον.

Α α γι ος νδ ο ο Θε ε ε ος νδ
 Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος νδ Α γι ι ο
 ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η
 σον η η η μας π ρ
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω νδ και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις

της αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

υε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α μιν

Α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ω ο ο ο ο ος

Κράτημα

Τ ο ο ο το ο ο ο το ο ο ο ο ο

το ο ο το ο ι το ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

εμ τει ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ου τει ε

ε τει ο ο ο τει ο ο ο τει ο ο τει ο

τει ε ε ε ρι ρε ε εμ τει ρι ρε ρι ρε ε

εμ

Ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε χε ε ε ε

ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A Πα α α α α α α α α γι Νη ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

T ο ο ο τει ο ο ο ο τει ο ο ο ο ο ο

τει ο ο ο τει ο ο ο τει ο ο ο τει ε ε ε ε

τει ε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρε ρε ε ρε ρε ου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο ο το ο

τε ε ε ε ρε ρε ε εμ τε ρε ρε ρε ε

εμ

ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Α α α α ρα α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ρι ι α α α γι ι ος

α θα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α α

Κράτημα

Α λε ε ε ε ρα α λε ε ρα α λε ε

ρα α λε ε ε λε ρα α ε λε ρα α ρα α λε ε

ε τε ρε ρε ε ρε ε ρε ε τε ε ε

τε ε ε τε ρι ρε ε ρι ρι ρι ρι ρε ε

ε ε ρι ρι ρι ρε ρε ε ε ρι ρε ρι ρε ε

ε ε εμ τε ρε ε ρι ρε ε ρε ε ρου τεμ

τε ρε ε ρι ρε ε ρου ου ου τε τε

ρι ρε ρι ρε ε ρε ε ε ρι ρε ε

ε ε ρι ρι ρι ρε ε εμ

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε

Α θα α α α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α να το ο ο ο ος

Ε λε ε ε ε ηε ε ε ε ε ε ε ε

η η η η η η η ηη η Ε λε ε ε η η

σο ον η η μα α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α ας

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ

υ να α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ις

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλούια
τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.
Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας).
(Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40).

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῶν Πατέρων. Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ΄ Νη ς

Εὐλογητὸς εἶ Κυριε ὁ Θεὸς τῶν πα
τε ε ρων ἡ μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τῆς αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θε αι αι ο δοι σ

Εὐλογητὸς εἶ Κυριε ὁ Θεὸς τῶν πα
τε ε ρων ἡ μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τῆς αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες
ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ι ι ε ρ σα λη μ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
 τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς «μέγας γενόμενος» ἠρνήσατο λέγεσθαι
 υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ
 λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα
 πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ
 Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω;
 Ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε
 καὶ Σαμφὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν
 προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο
 δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,
 ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας,
 ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ,
 παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως
 τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ
 προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως
 τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι
 δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν,
 ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν
 μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι,
 κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις
 πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ
 οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν
 ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα
 μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 147).

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α α λη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α

Μω υ̇ σης και A α ρων εν τοις ι ε ρευ σιν

αυ τϑ και Σα μϑ η ηλ εν τοις ε πι κα λϑ

με νοις το ο νο ο μα α αυ τϑ

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α

Ε πε κα λϑν το τον Κυ ρι ον και αυ τοσ ει

ση κϑ εν αυ των εν στυ λω νε φε λης ε λα

λει ει προς α αυ τϑς

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α α

α α α

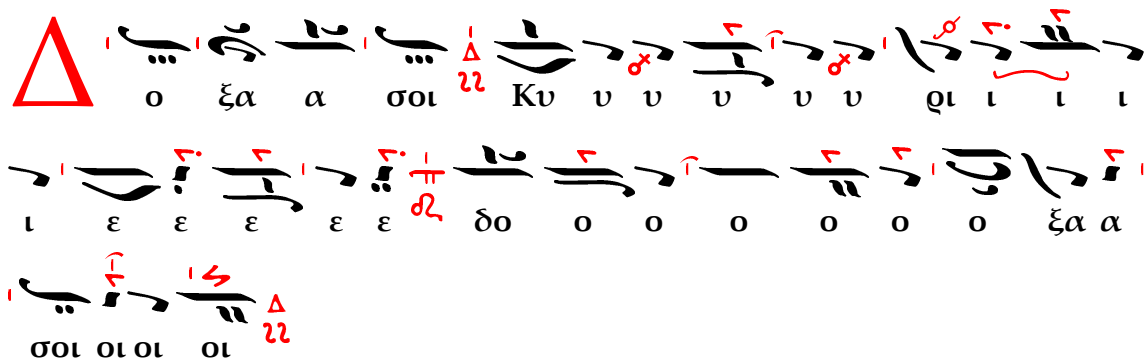
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Α' Νηστειῶν (Ἰω. α' 44-52).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὕρισκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὕρισκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψη. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῆτα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

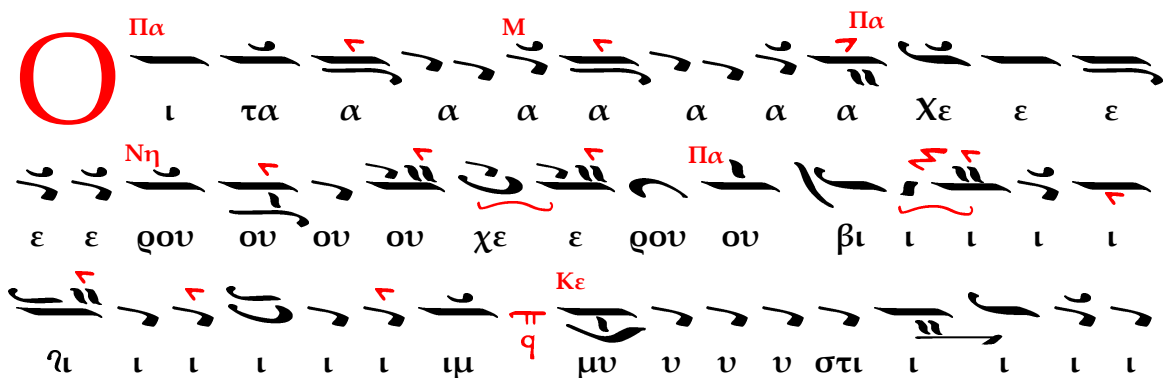
Ἦχος ἰζ' Δι. ς

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Παρασκευῇ.

Ἦχος π' Πα ρ

ι κω ω ως ^{Πα} ει κο νι ι ι ι ι ι
 ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ζο ο ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι
 ζον τε ε ε ες ⁹ και αι αι αι αι αι τη η η
 η ζω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι ζω ^{Δι} ο ποι ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ^{Δι} ² Τρι
 α α α α α α α α α α α α α α α δι
 ι ι ^{Πα} ² τον ² τρι ι σα α α α α α α γι ι ι
 η ι ι ον ⁹ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο ο ο
 ο ο σα α α α α α α α α α υ μνον προ
 σα α α α α α α α α α α α α α α δο ο
 υ υ μνον προ ο σα α α α α α α δον τε ε ε
 ες ⁹ πα σαν την βι ω ω τι κη η η η η η η η η
 η ην ²² α πο θω ω ω ω με θα α α με ^{Πα}
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι
 ι ι ι με ε ε ε ε ε ρι μνα α α αν ⁹

Ω ^{Πα} ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
 ε ε ^ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α
 α α ^{Πη} των ο ο ο ο ο λωων ^υ [^{Πα} υ πο δε
 ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο υ πο ο δε ξο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε ^ε
 υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο με νοι οι οι οι ^{Πη}
 Ταις α γγε λι και αι αι αι και αι αις ^{Κε} α ο ρα
 α α α α α α τω ω ως ^υ δο ρυ φο ο
^{Πα} ρου με ε νο ο ον τα α α α α α α α α α α
 α α α ξε ε ε ε ε τα α α α α α
 ξε σι ι ι ιν ^{Πη} Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α ^{Πη}

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στis Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλῃν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ Κε
υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π Πα
α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Πα
α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π Κε
α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Κε
α ρα α α σχϞ Κυ ρι ε

Π Πα
α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

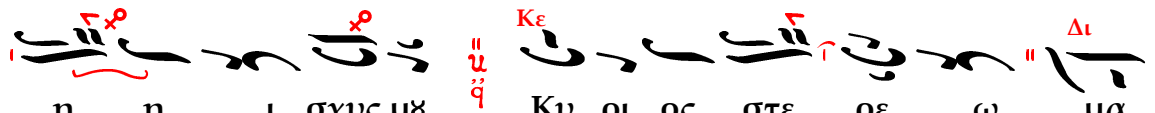
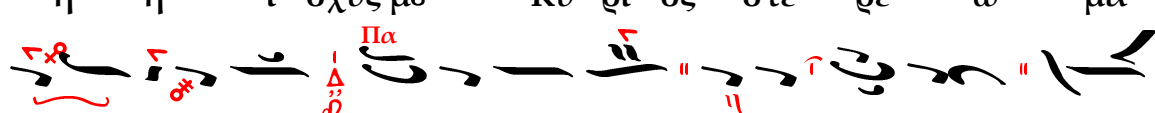
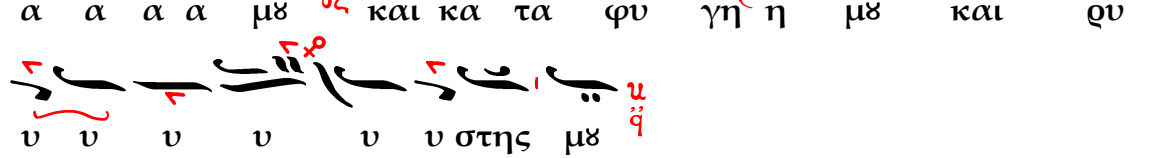
Π Πα
α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

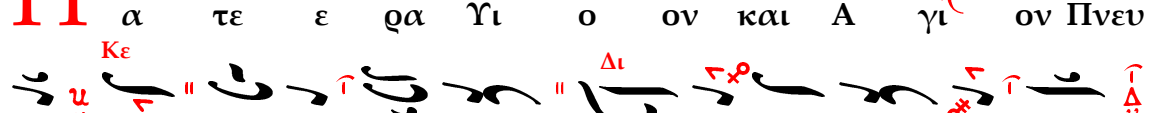
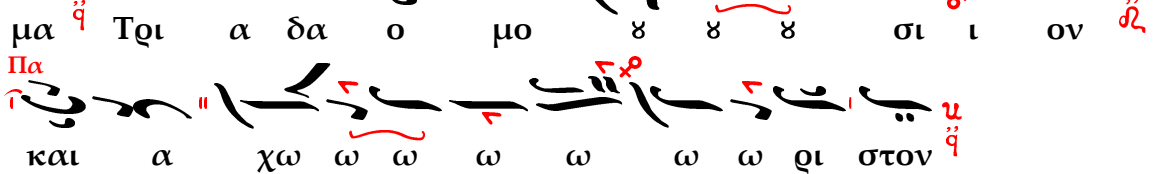
Σ Πα
οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ Πα
οι Κυ ρι ι ε

Κ Πα
αι τω Πνευ μα τι ι ι σϞ

Α Πα
γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

 η η ι σχυς μϛ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα

 α α α α μϛ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μϛ και ρυ

 υ υ υ υ υ στης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ

 μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο ϛ ϛ ϛ σι ι ον ^{Δι}

 και α χω ω ω ω ω ρι στον ^{Πα}

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ ματος ος

εχο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι ι ι

και ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Μέλος αρχαϊον, συντηθηέν υπό Ιωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι - θ

Αγι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι

ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ πλη η η

η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου ου του ου

ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι

η γη η η η η η η η η η η η η η η η

τη η η η η η η η η η η η η η η η

γη η της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η η η η γη

της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α

α α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι

τοι οι οισ υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοι

οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος

ο ε εθ χ ο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε

λε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο ο

μα α α α α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου

ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε

λε ε ε ε εν τοι τοι τοι τοι τοι τοι τοις υ εν τοις

υ ψι ι ι ι ι ι στοι τοι τοι τοι τοι τοι

τοι τοι τοι τοι τοι τοι εν τοι οι οι υ ψι ι ι ι

ι ι ι στοι τοι τοι τοι τοι τοι τοι τοι τοι

Α α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η ην

A α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η α α α α μη η η η γη η η η η η

ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

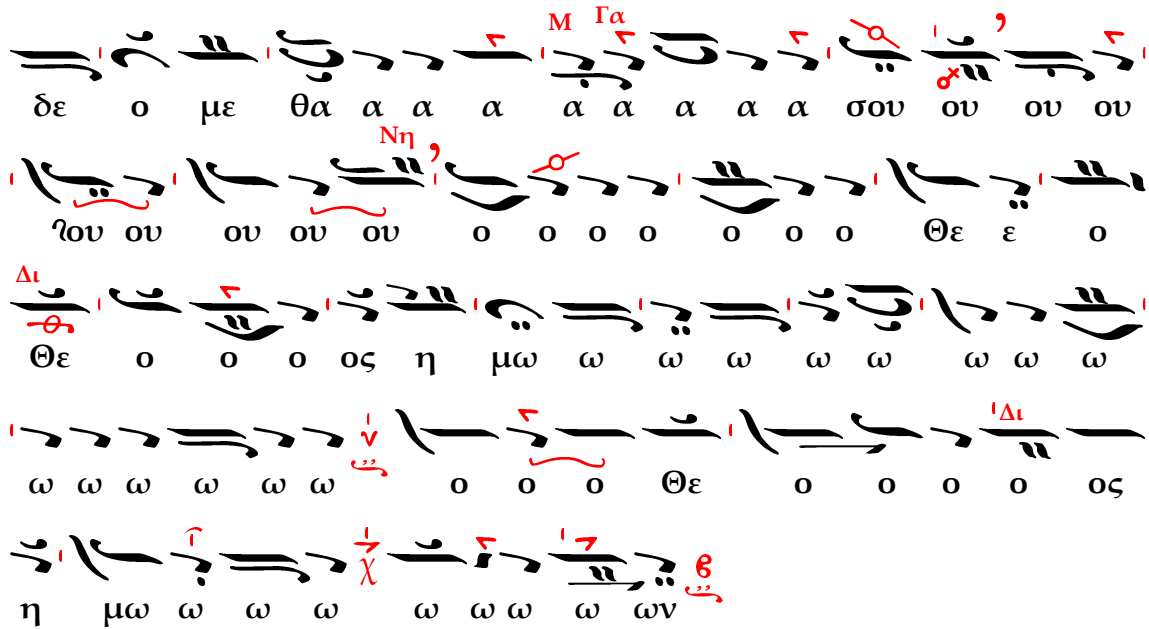
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι

οι ε ε ε λιε ευ χα α α α ρα α α α ρι

ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ρι ι ε ε και αι αι αι λαι αι

αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο ο με ε

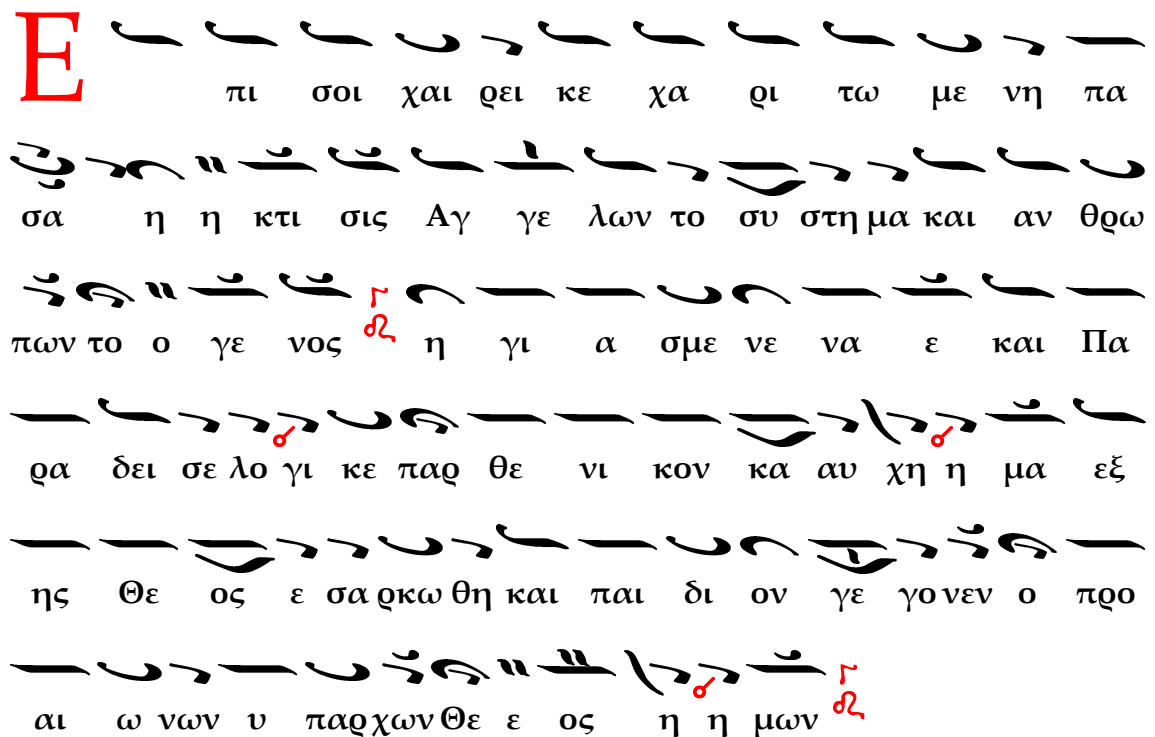

 δε ο με θα α α α α α σου ου ου ου
 ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο
 Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος
 η μω ω ω ω ω ω ω ω ν

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Επι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
 σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
 πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
 ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
 ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ
 αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων

Πα
 α α α πει ειρ γα α α α α α α α α
 α σα α α α Α πει ειρ γα α α α σα α το
 Μ Πα
 ο ο ε πι ι ι ι ι σοι οι οι οι οι
 Δι
 χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι ραι αι αι αι Χαι αι αι ρει ει ει ει ει ει ει
 Κε χα α ρι ι ι ι ι τω ω με ε ε ε ε
 λιε ε ε ε ε ε νη πα α α α α α α
 α α α α α α σα α α α α η η η η κτι ι
 ρι ι ι ι σοι ι ι ι ι ι ις Δο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α η κτι σοι ις
 Δο ο ο ο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι οι
 Μ Πα
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 * Πα
 σοι οι οι οι οι οι οι

Ἔτερον τέλος Ἔτονίσθη α' Ἰουνίου , βι' , ἐξηγήθη ι' Φεβρουαρίου , βια' , ἀντεγράφη ιδ' Μαρτίου βιδ' , Ι.Α.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος ᾠὴ Πα

Τ^{Πα} η ην γαρ ση η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η ην μη η η η η η η
η η μη η η τρα α α λα α α α α αν
θρο ο ο ο ο ω ο ο ο ο ο νο ο ο ο
ο ον ε ε ε ε ε ε ποι οι οι οι οι
οι οι οι ωι οι οι οι οι η θρο νον ε ε
ποι οι οι οι η η σε ε ε ε ε ε και
αι αι αι αι αι αι και αι την ση η η η η η
η η η η η η η ην γαα α α α στε ε ε
ε ε ε ε γα στε ε ε ρα α α λα α α α
α ²²πλα α α τυ υ τε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α
α α α α αν ς ς ς ς ς ς ς ρα α α
α α α νω ω ω ω ω ω ω ων ⁹ α α α α α

α α α πει ει ει ει ει ειρ γα α α

α α α α α ρα α α α α σα α α α

α Α πει ειρ γα α α α σα α το ο ο

ε πι ι ι ι ι ι σοι οι οι οι οι οι οι

χαι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι ρει ει

ει ρει ει ει ει ει Ke χα ρι ι ι ι ι ι

τω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

νη η η η η η η πα α α α α α ρα

α α α α σα α α α α α α η η η η κτι ι

ι ι ι ι ι σι ι ι ι ι ι ις δο ο ο

ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ξα α α

η κτι σι ις δο ο ο ο ξα α σοι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι

Ἐτονίσθη ἰδ' Ἰουνίου , βι' , ἐξηγήθη ἰ' Φεβρουαρίου , βια' , Ι.Α.

ⲟⲟⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟ

ⲉⲕ ⲧⲱ ⲱ ⲱⲛ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟⲟ ⲟ ⲟⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟ

ⲟⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟ ⲟⲟ ⲟ ⲟ ⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟ

ⲱⲱ ⲱⲛ ⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟ

ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟ

ⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟ

ⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟ

ⲟⲟ ⲟⲟ ⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟⲟ

Ⲁ ⲁ ⲁⲗ ⲗⲭ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲁ ⲁ ⲁⲁ ⲁⲁ ⲁⲁ ⲁⲁ ⲁⲁ ⲁⲁ ⲁⲁ ⲁⲁ ⲁⲁ ⲁⲁ ⲁⲁ ⲁⲁ ⲁⲁ

Პⲭⲟⲥ Ⲁⲓⲛⲟⲩ

Εἰδομεν το φως το αληθινον ελαβομεν Πνευμα ε που ρα νιον ευρομεν πιςινα λη

θη α δι αι ρετον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς θν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δισ)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τθ νυν και ε ως

τῶν αἰῶνων τοῦ οὐρανοῦ